

Με μεγάλη συμμετοχή η εκδήλωση «Θεία Λατρεία και ζωή» στην Ιερά Μονή Παναγίας Δοβρά

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε τη Δευτέρα 10 Ιουνίου 2024 στον Ιερό Ναό του Αγίου Λουκά του Ιατρού στην [Ιερά Μονή Παναγίας Δοβρά Βεροίας](#), όπου από το απόγευμα της Κυριακής τίθεται σε προσκύνηση η ηγιασμένη χείρα της Αγίας Μαρίας της Μαγδαληνής.

Η άφθαρτη χείρα της Αγίας Μαρίας της Μαγδαληνής κομίστηκε από την Ιερά Μονή Σίμωνος Πέτρας του Αγίου Όρους για να συνορτάσει με τον Θαυματουργό Άγιο Λουκά και θα παραμείνει στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό του Αγίου Λουκά μέχρι το μεσημέρι της Τετάρτης, 12ης Ιουνίου και καθημερινά θα τελούνται Ιερές Ακολουθίες. Ο Ιερός Ναός κατά το διήμερο 10 και 11 Ιουνίου θα παραμείνει ανοιχτός από τις 7:00 π.μ. έως τις 9:00 μ.μ. και θα τίθενται σε προσκύνηση τα Ιερά Λείψανα της Αγίας Μαρίας και του Αγίου Λουκά.

Κατά τη διάρκεια της Θείας Λειτουργίας τον θείο λόγο κήρυξε ο Αρχιερατικός

Επίτροπος Αντιγονιδών Αρχιμανδρίτης Παύλος Σταματάς, ενώ από νωρίς το πρωί ο υπό κατασκευή Ιερός Ναός του Αγίου Λουκά γέμισε ασφυκτικά από ευλαβείς προσκυνητές και ιδιαιτέρως από όσους συμμετείχαν στους Κύκλους Μελέτης Αγίας Γραφής και στα Εσπερινά Κηρύγματα των ενοριών της Ιεράς Μητροπόλεως Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας.

Παρακολουθήστε σε επανάληψη τον Όρθρο και την Αρχιερατική Θεία Λειτουργία ιερουργούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμονος που τελέστηκε στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό του Αγίου Λουκά του Ιατρού στην Ιερά Μονή Παναγίας Δοβρά Βεροίας τη Δευτέρα 10 Ιουνίου 2024:

`<span data-mce-type="bookmark" style="display: inline-block; width: 0px; overflow: hidden; line-height: 0;" class="mce_SELRES_start"></span>`

Στη Θεία Λειτουργία τέθηκαν σε προσκύνηση η άφθαρτη τιμία Χείρα της Αγίας Μαρίας της Μαγδαληνής από την Ιερά Μονή Σίμωνος Πέτρας του Αγίου Όρους και τα χαριτόβρυτα Ιερά Λείψανα του Αγίου Λουκά.

Μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας στον αύλειο χώρο της ιστορικής Ιεράς Μονής πραγματοποιήθηκε στο πλαίσιο των «Λ΄ Παυλείων» η εκδήλωση «Θεία Λατρεία και ζωή». Στην εκδήλωση, η οποία σήμανε και τη λήξη των Κύκλων Μελέτης Αγίας Γραφής και των Εσπερινών Κηρυγμάτων της Ιεράς Μητροπόλεως Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας, ομίλησε ο Πρωτοπρ. Γεώργιος Σχοινάς, κληρικός της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών. Την εκδήλωση προλόγισε ο Πρωτοπρ. Νεκτάριος Σαββίδης, Υπεύθυνος του Γραφείου Εξωτερικής Ιεραποστολής και των Κύκλων Μελέτης Αγίας Γραφής της Ιεράς Μητροπόλεως.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων κατά την ομιλία του στην εκδήλωση ευχαρίστησε τον εκλεκτό ομιλητή και ανέφερε μεταξύ άλλων:

Η Ιερά μας Μητρόπολη τιμά και φέτος τον ιδρυτή της τοπικής μας Εκκλησίας, τον μέγα κήρυκα του Ευαγγελίου, τον πρωτοκορυφαίο απόστολο Παύλο, με τις εορταστικές εκδηλώσεις των Λ΄ Παυ-λείων, τα οποία έχουν φέτος ως θέμα: «Η λειτουργική ζωή της Εκ-κλησίας».

Στο πλαίσιο των φετινών Παυ-λείων εντάσσεται, όπως κάθε χρόνο, και η εκδήλωση, την οποία οργανώνει η Ιερά μας Μητρόπολη με την ευκαιρία της ολοκληρώ-σεως των Κύκλων μελέτης της Αγίας Γραφής και των Εσπερινών

κηρυγμάτων, που πραγματοποιήθηκαν με τη χάρη του Θεού και αυτόν τον χρόνο σε ολόκληρη την επαρχία μας.

Η εκδήλωση αυτή μας δίδει και φέτος την ευκαιρία να συγκεντρωθούμε κάτω από τη σκέπη της Παναγίας μας και του αγίου Λουκά, του ιατρού και θαυματουργού, του οποίου εορτάζουμε αύριο τη μνήμη, για να ωφεληθούμε πνευματικά, αλλά και για να ανταλλάξουμε σκέψεις και εμπειρίες και να γνωρισθούμε περισσότερο.

Η επικοινωνία και η επαφή μας με τους άλλους ανθρώπους και πολύ περισσότερο με τους αδελφούς μας, με τους οποίους μοιραζόμαστε την κοινή πίστη και την κοινή αγάπη προς τον Χριστό και την Εκκλησία, είναι κάτι στο οποίο μας προτρέπει και η ίδια η Εκκλησία μας.

Γιατί τι είναι η Εκκλησία; Είναι το Σώμα του Χριστού. Ο Χριστός είναι η κεφαλή, όπως γράφει και ο πρωτοκορυφαίος απόστολος Παύλος, ο ιδρυτής της τοπικής μας Εκκλησίας, και εμείς είμαστε μέλη του μυστικού σώματος του Χριστού. Είμαστε μέλη ενός και του αυτού σώματος. Και ως τέτοια δεν είναι δυνατόν να μην γνωρίζουμε ο ένας τον άλλον, να μην ενδιαφερόμαστε ο ένας για τον άλλον, να μην αγαπούμε ο ένας τον άλλον και κυρίως να μην είμαστε ενωμένοι ο ένας με τον άλλο.

Αυτό το τελευταίο είναι το πιο βασικό, γιατί η ενότητα μεταξύ μας είναι απαραίτητη. Δεν γίνεται τίποτε χωρίς αυτήν. Δεν υπάρχει Εκκλησία χωρίς αυτήν. Και εάν δεν υπάρχει Εκκλησία, δεν υπάρχει και σωτηρία. Ο καθένας βαδίζει τον δικό του δρόμο, και κανείς δεν ξέρει που θα οδηγηθεί.

Η ενότητα, λοιπόν, τόσο μεταξύ μας όσο και με την Εκκλησία, είναι αναγκαία. Τονίζω και τα δύο, και μεταξύ μας και με την Εκκλησία, γιατί αληθινή και πραγματική ενότητα μεταξύ μας υπάρχει μόνο στο όνομα του Χριστού. Διαφορετικά έχουμε μία ενότητα που βασίζεται στα κοινά ενδιαφέροντα, στα κοινά συμφέροντα, στις κοινές απασχολήσεις, στις κοινές προτιμήσεις μόνο, προβλήματα ή καταστάσεις που με το πέρασμα των χρόνων αλλάζουν και διαφοροποιούνται. Αλλάζουν τα συμφέροντά μας, τα ενδιαφέροντά μας, οι προτιμήσεις μας κλπ. και τότε παύει να υφίσταται η ενότητα.

Αν όμως η ενότητά μας βασίζεται στην Εκκλησία και στον Χριστό, τότε αυτή παραμένει απαρασάλευτη, διότι, όπως ένα μέλος του σώματος παραμένει για πάντα ενωμένο με τα άλλα μέλη, το ίδιο ισχύει και με εμάς που είμαστε μέλη της Εκκλησίας, δηλαδή του Σώματος του Χριστού, και ο Χριστός είναι «χθες και σήμερα ο αυτός και εις τους αιώνες», και είναι εγγυητής και της μεταξύ μας ενότητας, εφόσον βεβαίως εμείς με τις δικές μας επιλογές δεν απομακρυνόμεθα

από την Εκκλησία.

Την ενότητα του σώματος της Εκκλησίας και των πιστών μέσα σε αυτήν τονίζει και ο πρωτοκορυφαίος απόστολος Παύλος, γράφο-ντας προς τους Κορινθίους: «ἐγὼ ἐφύτευσα, Ἀπολλῶς ἐπότισεν, ἀλλὰ ὁ Θεὸς ἠΐξανεν»..

Δεν υπάρχουν ομάδες μέσα στην Εκκλησία, ὅλοι διακονοῦν στο ἴδιο ἔργο και ὅλοι ανήκουμε σε αυτό, ενωμένοι με την ενότητα της πίστεως.

Αυτή η ενότητα μέσα στην Εκ-κλη-σία εκφράζεται κυρίως με τη θεία λατρεία και κατ' εξοχήν με τη θεία Λειτουργία. Αυτό είναι εύκο-λα κατανοητό για πολλούς λόγους. Ο πρώτος και προφανής είναι ὅτι η θεία λατρεία συγκεντρώνει ὅλους τους πιστούς σε ἓναν χώρο, στον ναό του Θεού, ο οποίος είναι συγ-χρόνως, ὅπως λέμε, και «οἶκος του Θεού». Η συνύπαρξη σε ἓναν χώρο είναι η αρχή της ενότητος.

Κατά τη θεία λατρεία ὁμως δεν συνυπάρχουμε μόνο μέσα στον ναό, δεν καθόμαστε απλῶς ο ἓνας δίπλα στον ἄλλο, ὅπως συμβαίνει σε διάφορες εκδηλώσεις. Συνυπάρ-χουμε στον ναό για ἓναν κοινό σκοπό, και αυτός είναι η προσευχή, ο αἶνος και η δοξολογία προς τον Θεό και η κατάθεση των αιτημά-των μας.

Και δεν προσευχόμεθα μεμονωμέ-να, ως άτομα. Γίνεται βέβαια και αυτό, ἀλλά κατά τη θεία λατρεία προσευχόμεθα ως σύνολο, ως Εκ-κλησία. Ο ιερέας και ο ιεροψάλτης εκφράζουν τα δικά μας αιτήματα προς τον Θεό, εκφράζουν την ευχα-ριστία και τη δοξολογία μας, εκπροσωπώντας μας ενώπιον του Θεού. Και αυτό ενισχύει και τονίζει την ενότητα των μελών της Εκ-κλη-σίας, τη μεταξύ μας ενότητα.

Υπάρχει και ἓνα τρίτο επίπεδο, θα λέγαμε, ενότητος, και αυτό ει-ναι η θεία χάρη που μεταδίδεται ἀπό κοινού σε ὅλους τους συμπρο-σευχομένους κατά τη θεία λατρεία. Ο ιερέας ευλογεί ὄχι κάθε πιστό ξεχωριστά ἀλλά ὅλους τους παρευ-ρισκομένους μαζί και μεταδίδει τη χάρη και τη δωρεά του Παναγίου Πνεύματος. «Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ... εἶη μετὰ πάντων ὑμῶν».

Και η ενότητα επισφραγίζεται με τη μετοχή μας κατά τη θεία Λει-τουργία στο μυστήριο της θείας Ευχαριστίας. Η μετοχή μας στο κοι-νο ποτήριο της θείας Κοινωνίας ανανεώνει και ενισχύει την ενό-τητα των πιστών και μεταξύ τους και φυσικά με τον Χριστό, εφόσον καθιστά τον πιστό σύσσωμο και σύναιμο με τον Κύριό μας.

Η ενότητα ὁμως αυτή δεν θα ἦταν πραγματική και ουσιαστική, εἴαν η θεία λατρεία ἦταν μόνο κάποιες ὥρες της ζωής μας, εἴαν ἦταν ἓνα μεμονωμένο, θα λέγαμε, γεγονός. Τότε δεν θα ἦταν πραγμα-τική, γιατί μία ενότητα που διακό-πτεται δεν

είναι ενότητα.

Αλλά αυτό δεν ισχύει στην Ορθό-δοξη Εκκλησία μας, διότι η θεία λατρεία είναι άρρηκτα συνδεδεμέ-νη με τη ζωή του πιστού. Η θεία λατρεία, όπως την έχουν καθορίσει οι άγιοι και θεοφόροι πατέρες της Εκκλησίας, είναι μία αδιάσπαστη αλυσίδα που περιβάλλει την κάθε ημέρα της ζωής μας. Είναι ένας κύκλος καθημερινός, με τον όρθρο, τη θεία λειτουργία, τον Εσπερινό, το Απόδειπνο, για να αναφερθώ μόνο στις ιερές Ακολουθίες που τελούνται στον κόσμο και στους ενο--ριακούς μας ναούς. Είναι ένας κύκλος που αφορά τη ζωή μας, τη φυσική αλλά πολύ περισσότερο την πνευματική, και ο οποίος όχι μόνο συντηρεί την ενότητα του ανθρώπου με τους αδελφούς του και με την Εκκλησία, αλλά και χαριτώνει και αγιάζει τον άνθρωπο οδηγώντας τον στη σωτηρία.

Θα μπορούσε βέβαια να πεί κανείς ότι δεν είναι δυνατόν να μετέ-χουμε σε τέτοιο βαθμό στη θεία λατρεία, δεν είναι δυνατόν να μετέχουμε σε όλες τις ιερές Ακο-λουθίες της Εκκλησίας μας.

Ασφαλώς η ένσταση είναι δικαιο-λογημένη. Οι υποχρεώσεις μας και οι συνθήκες της ζωής μας είναι φυσικό να μην μας το επιτρέπουν. Το βασικό όμως και το απαραίτητο για τη ζωή μας και κυρίως για την πνευματική ζωή μας είναι να κατανοήσουμε και να συνειδητο-ποιήσουμε ότι η θεία λατρεία και η συμμετοχή μας σε αυτήν δεν είναι μία τυπική υποχρέωση, που την εκπληρώνουμε όποτε μπορούμε. Είναι η ευκαιρία της συναντήσεως και της επικοινωνίας μας με τον Θεό. Είναι η ευκαιρία να λάβουμε τη χάρη του Θεού, η οποία θα μας ενισχύσει και στον πνευματικό μας αγώνα αλλά και στην καθημερινή μας ζωή, στα προβλήματα και στις δυσκολίες που αντιμετωπίζουμε στην προσωπική και την οικογε-νειακή μας ζωή, στο επάγγελμά μας και στις άλλες υποχρεώσεις μας.

Γι' αυτό και θα πρέπει να επι-διώ-κουμε να μετέχουμε στη θεία λα-τρεία, όχι απλώς να παρακολου-θούμε τις ιερές Ακολουθίες, ούτε απλώς να πηγαίνουμε όποτε τελει-ώσουμε τις δουλειές μας, και αντί να είμαστε συγκεντρωμένοι και προσευχόμενοι, να σκεφτόμαστε τι θα κάνουμε στη συνέχεια ή έστω πως θα αντιμετωπίσουμε τα θέμα-τα που μας απασχολούν ή πολλά άλλα, που συχνά μας υποβάλλει και ο πονηρός για να αποσπάσει τον νού και την προσοχή μας από τη θεία λατρεία και να μας στε-ρη-σει τελικά τη θεία χάρη.

«Όπου είσι δύο ή τρείς συνηγ-μένοι εις τόν ἑμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμί κάγώ ἐν μέσῳ αὐτῶν». Όπου είναι συγκεντρωμένοι δύο ή τρεις στο όνομά μου, λέγει ο Κύριός μας, εκεί είμαι και εγώ, ανάμεσά τους. Και όταν είναι ανάμεσά μας ο Χριστός, όταν είναι ανάμεσά μας αυτός που είπε ότι είναι η Ζωή, τότε λαμβά-νουμε και εμείς ζωή από τη ζωή που μας προσφέρει. Τότε επιθυμού-με να μετέχουμε όσο το

δυνατόν περισσότερο στη θεία λατρεία, και το αισθανόμαστε ως ανάγκη, όπως αισθανόμαστε ανάγκη και το να αναπνέουμε.

«Ἐν αὐτῷ γάρ ζῶμεν καί κινού-μεθα καί ἐσμέν», εἶπε ο ἀπόστολος Παῦλος στον Ἄρειο Πάγο, κηρύτ-το-ντας τον Χριστό στους Αθη-ναίους. Μέσα στον Χριστό ζούμε και κινούμεθα και υπάρχουμε. Και εφόσον ο Χριστός είναι μέσα στη θεία λατρεία, εκεί θα πρέπει να επιδιώκουμε να είμαστε και εμείς.

Θα πρέπει όμως να επιδιώκουμε και κάτι ακόμη. Θα πρέπει να επι-διώκουμε να διατηρούμε και να μεταφέρουμε την ατμό-σφαιρα της θείας λατρείας και εκτός του ναού, στο σπίτι μας, στο γραφείο μας, στην οικογένειά μας, και όπου συνεχίζει ο καθένας από εμάς την ημέρα του. Να προσπαθούμε να διατηρούμε αυτή τη χάρη και την χαρά της παρουσίας του Θεού στη ζωή μας και να μην την χάνουμε, κάνοντας επιλογές και πράγματα που την απομακρύνουν από την ψυχή μας και απομακρύνουν και εμάς από τον Θεό.

Αυτό θα πρέπει να προσπαθούμε να κάνουμε, με την προσευχή μας, με τη μελέτη και με τον αγώνα μας: να ζούμε εφαρμόζοντας το θέλημα του Θεού, ώστε να διατηρούμε την ψυχή μας καθαρή για να μπορεί να παραμένει μέσα μας αυτή η θεία χάρη του.

Σήμερα έχουμε τη μεγάλη ευλο-γία να πραγματοποιούμε τη λήξη των Κύκλων μελέτης της Αγίας Γραφής και των Εσπερινών κηρυγ-μάτων της Ιεράς μας Μητροπό-λεως μέσα στον χώρο αυτόν της Παναγίας και του αγίου Λου-κα. Και έτσι εκτός από τη χάρη του Θεού που λάβαμε από τη θεία Λει-τουργία την οποία τελέσαμε το πρωί, έχουμε την ευκαιρία να λα-βουμε και τη χάρη των ιερών λειψ-άνων τόσο του αγίου Λουκά όσο και της αφθάρτου χειρός της αγίας Μαρίας της Μαγδαληνής, της μυρο-φόρου, και του τιμίου Σταυρού, τα οποία υποδεχθήκαμε χθες, προερχόμενα από την Ιερά Μονή Σίμωνος Πέτρας του Αγίου Όρους, για να συνεορτάσουν μαζί μας την πανήγυρη της Ιεράς μας Μονής επί τη μνήμη του αγίου Λουκά, του ιατρού και θαυμα-τουρ-γού.

Έχουμε την ευλογία να έχουμε αφενός τα Λ΄ Παύλεια όλον αυτόν τον μήνα, αλλά παράλληλα να έχουμε και τα είκοσι χρόνια από την έλευση του χαριτοβρύτου λειψάνου του αγίου Λουκά στη Μητρόπολή μας και στην Ιερά Μονή της Παναγίας Δοβρά.

Σας καλωσορίζω και πάλι όλους με πολλή χαρά, και ιδιαιτέρως κα-λω-σορίζω και ευχαριστώ τον πρω-τοπρεσβύτερο π. Γεώργιο Σχοινά, ο οποίος αποδέχθηκε την πρόσκλησή μας και ήλθε από την Αθήνα για μας, για σας να μας ομιλήσει. Το θέμα του είναι: «Από τη θεωρία στην πράξη».

Τον ευχαριστώ, διότι είναι ένας δόκιμος ιεροκήρυκας με πολλή αγάπη, αγαπητός στον κόσμο, και στην ενορία του και πέρα από αυτήν, και σήμερα έχουμε και εμείς τη χαρά να τον έχουμε κοντά μας και να μας ομιλήσει για το όντως πολύ ενδιαφέρον αυτό θέμα.

Και πάλι σας ευχαριστώ που είχατε την καλωσύνη να ανταποκριθείτε στο κάλεσμα της Εκκλησίας και του Επισκόπου και να είμαστε όλοι επί το αυτό, να προσευχηθούμε και να συμπνευματισθούμε και να ζητήσουμε τη χάρη του Κυρίου μας, της Παναγίας μας και των αγίων μας, του αγίου Λουκά και της αγίας Μαρίας της Μαγδαληνής.

[Περισσότερες φωτογραφίες στο άλμπουμ:](#)

